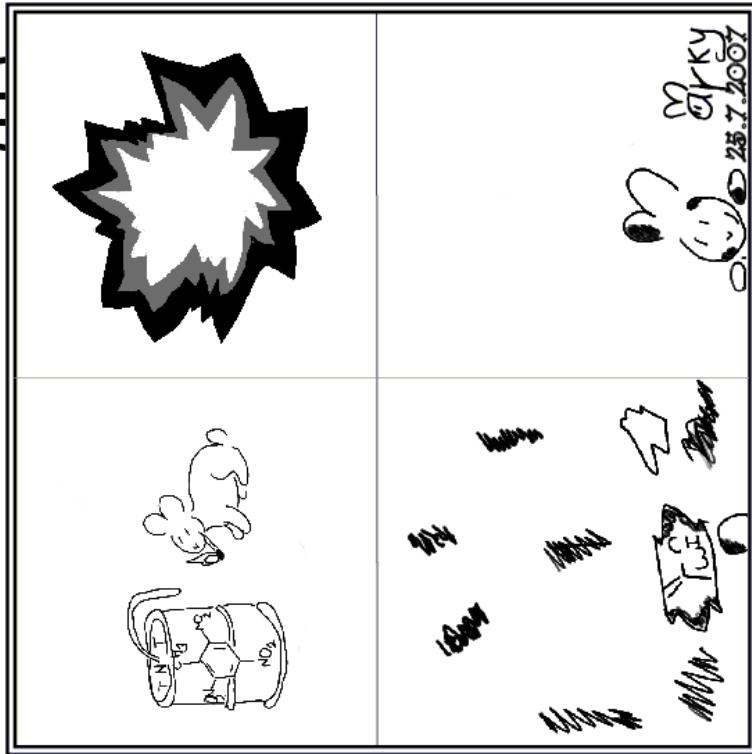

Korespondenční Seminář Inspirovaný Chemickou Tematikou

ročník 6, série 1

2007/2008

Zajíček Chemik

označují jako polyklonální a mohou se lišit, dokonce i když pocházejí ze stejného zvířete. A to byl pro hodnověrnou analýzu zásadní problém.

Představte si, že dva sportovci dopovali stejnou dávkou nandrolonu, ale třeba pár roku po sobě. Na analýzu se použijí dvě odlišné šarže protilátek, a tak jednoho sportovce chytí a druhého ne. Měl štěstí na méně citlivou šarži. I proto se u sportovců odebírá vzorků víc a testují se postupně s různými časovými intervaly.

Určitým krokem ke zlepšení byl vynález produkce monoklonálních protitátek. Tak jako prve se začíná u vložení imunogenu do zvřete, ale zvře se po inkubační době zabije a odeberou se mu buňky sleziny. Tyto buňky produkují protilátky. Jejich spojením s rakovinnými buňkami vzniknou témně nesmrtevné buňky. Pak už stačí jen vybrat ty nejlepší z nich (produkují protilátky, které se na antigen vážou nejúčinněji) a udržovat je v konstantních podmínkách. Takové buňky neustále produkují vysoko specifická antisera s vysokým titrem. Přesto i tyto takřka dokonalé protilátky mohou reagovat s látkami se strukturami podobnými analytu, např. neškodný efedrin reaguje s antisérem proti amfetaminu/metamfetaminu. Úsměrný byl jistý případ z roku 2000, kdy se snažil obhájce tvrdit, že konzumace velkého množství čokolády vede v organismu k produkci kanabinoidů, které pak kazí výsledky testů s antisery proti marihuaně. Bohužel pro jeho klienta následný experiment zkreslení testu nepotvrdil.

Nicméně protilátku může reagovat i s látkou, proti níž není určena, což občas vede k falešně pozitivním výsledkům, a proto se imunoassay používá jen jako přibližná metoda k odlišení vzorků. Její výhodou je její snadná automatizace, takže se je možné současně analyzovat desítky či stovky vzorků.

Malý úkol pro chemiky-detectivy na konec

Jak látku přesně určit, to nám poví detektiv Chemie až příště. Vy si do té doby můžete doma vyzkoušet staršího bratra TLC – chromatografií na papíru. Zkuste si určit, jak se liší jednotlivá psací náčiní, pokud popsaný papír ponoríte do vody, alkoholu, nebo benzínu. Budete je schopni identifikovat i v budoucnosti?

Literatura

- Bell, Suzanne. *Forensic Chemistry*. 1st edition. [s.l.]: Pearson Education, 2006. 614 s. ISBN 0-13-147835-4.
- Tytgat, J., et al. „Cannabinoid mimics in chocolate utilized as an argument in court.“ International Journal of Legal Medicine 113 (2000), 137–139

Korespondenční seminář probíhá pod záštitou
Přírodovědecké fakulty Univerzity Karlovy
Hlavova 2030
128 43 Praha 2

Vážení vyučující chemie!

Právě se Vám do rukou dostal korespondenční seminář, který může pomoci Vašim studentům k většemu zájmu o chemii prostřednictvím zajímavých úloh i odborných soustředění. Předejte jim prosím zadání KSICHTu. Mnohokrát děkujeme.

Pokud máte zájem, můžeme Vám poslat jednotlivé série přímo do školy. Stačí, když nám sdělíte adresu, na kterou máme KSICHT poslat. Zadání KSICHTu bude zveřejňováno i na Internetu. Máte-li k němu přístup, můžete využít i tento způsob. Úlohy můžete použít například ke zpestření výuky nebo jako inspiraci.

Přiložený letáček prosím vyvěste na viditelné místo ve Vaši škole, aby si ho mohli prohlédnout všichni studenti. Děkujeme.

Milí příznivci chemie i ostatních přírodrovědných oborů!

Právě právě v rukou zadání úloh Korespondenčního Semináře Inspirovaného Chemickou Tematikou, KSICHTu. Už šestým rokem pro vás, středoškoláky, KSICHT připravují studenti Přírodovědecké fakulty Univerzity Karlovy, Vysoké školy chemicko-technologické a Přírodovědecké fakulty Masarykovy univerzity.

Jak KSICHT probíhá?

Korespondenční seminář je soutěž, při níž si vy, řešitelé KSICHTu, dopusťte s námi, autory, a naopak. Vy nám poslete řešení zadaných úloh, my vše opravíme, ohodnotíme a zašleme vám je zpátky s přiloženým autorským řešením a pěti úlohami nové série. To všechno se za celý školní rok čtyřikrát zopakuje.

Proč řešit KSICHT?

V rámci tohoto semináře se zdokonalíte nejen v chemii samotné, ale i v mnoha dalších užitečných schopnostech. Za všechny jmennujme zlepšení logického

myšlení, schopnosti vyhledávat informace, třídit je a zařazovat je do kontextu. Ačkoli to zní možná hrozně, nebojte, ono to půjde vlastní samo.

Na doprovodných akcích, které se konají během celého roku, se seznámíte s dalšími řešiteli KSICHTu a námi, studenty vysokých škol. Máte šanci rozšířit si své obzory, dozvědět se informace o vysokých školách a o průběhu vysokoškolského studia, ale taky možnost se bavit a užít si. Uvidíte, že chemici nejsou suchari v bílých pláštích, jak si množná některí myslí. Na konci školního roku pořádáme odborné soustředění, kde si vyzkoušíte práci v laboratoři, seznámíte se s moderními přístroji a poslechnete si zajímavé přednášky. A hlavně, pro úspěšné řešitele jsou připraveny hodnotné ceny!

Jaké úlohy na vás čekají?

Úlohy se týkají různých odvětví chemie a snažíme se, aby si v nich každý z vás přísel na své. Jsou tu úložky hravé i pravé lahůdky, jejichž vyřešení už dá práci. Nechceme jen sníše prověřovat vaše znalosti, procvičíte si i chemickou logiku. Pokud nezvídáte vyřešit všechny úlohy, vůbec to nevadí, byli bychom moc rádi, kdybyste si z řešení úloh odnesli nejen poučení, ale hlavně abyste se při řešení KSICHTu dobrě bavili. Jak se nám náše snažení daří, to už musíte posoudit sami.

KSICHT vám přináší s každou sérií i seriál, čtení na pokračování. V letošním ročníku zařazujeme na vaše přání seriál o detektivní chemii. Dozvíte se spoustu zajímavých a užitečných informací, které pak můžete použít nejen při řešení úloh KSICHTu, ale i při dalším studiu chemie.

Jak se tedy můžete stát řešiteli KSICHTu?

Není nic jednoduššího! Stačí se jen *zaregistrovat*¹ na našich webových stránkách. Řešení nám poté můžete poslat buď klasicky na adresu **KSICHT, Přírodovědecká fakulta Univerzity Karlovy, Hlavova 2030, 128 43 Praha 2** nebo elektronicky přes *webový formulář*² jako soubory typu PDF.

V případě jakýcholiv dotazů či nejasností se na nás prosím kdykoliv obrátte e-mailem ksicht@natur.cuni.cz.

Každou úlohu vypracujte na zvláštní papír (asoň formátu A5, menší kusy papíru mají totiž tendenci se ztrácet), *uveďte své jméno, název a číslo úlohy!* Řešení pište čitelně, vězte, že nemůžeme povražovat za správné něco, co nelze přečíst.

V případě, že posíláte úlohy přes webový formulář, uložte každou úlohu do *samočinného souboru typu PDF* a nezapomeňte v záhlaví každé stránky

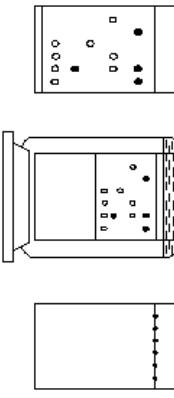
¹<http://ksicht.natur.cuni.cz/prihlaska>

²<http://ksicht.natur.cuni.cz/odeslani-resesti>

vročník 6, sérije 1

vloží do vyvijecí komory, v které je rozpuštědo, které okamžitě začne vznímat silikagelom vzhůru. A při svém postupu silikagelom narazí na látky ve skvrnách po roztocích a začne je dělit, podobně, jako se dělí barvy fixy na papíre polité vodou.

To, že se látky rozdělí, by ještě nebylo tolik zajímavé, kdyby se tak látky nedělily vždy stejně. Takže stačí mít v laboratoři připravené standardy a sledovat, jestli se chovají stejně a už je na světě první vodítko k určení, co nám nejspíš přišlo přišlo na stůl a jakou metodou pokračovat dál. TLC se nejčastěji používá pro rychlé rozpoznávání drog.

Obrázek 3: Postup TLC: Nejprve naneseme vzorky do jedné linie na destičku, poté destičku vložíme do nádobky s rozpouštědlem, dokud nedosáhne čelo rozpouštědla konce destičky a poté se pozice jednotlivých skvrn porovná se standardem.

Zdroj a více informací: <http://www.natur.cuni.cz/~pcoufal/tlcp.html>

Imunoassay

Podobnou, ale podstatně přesnější metodou, je imunoassay. Tato metoda je založena na imunologické reakci antigenu (analytu) s protištítkou (činidlo). V podstatě jde o sledování základní imunitní reakce proti zvolené droze nebo metabolitu, ale problém je, že drogy nebo metabolity imunitní reakci v organismu běžně nevyvolávají. Jak se tedy protištítky získávají?

Běžnou cestou je výroba protištítku hypersenzibilizaci zvířete (typicky králka, nebo slepic – protištítku pak je ve vejčích) drohou spojenou s proteinem mnohdy tisíckrát větším než je droga sama. Droga navázaná na protein se nazývá hapten a vzniklému komplexu říkáme immunogen. Po vstupu immunogenu do organismu a po určité inkubační době se odberne krev zvířete a protištítky se z krve vyizolují a procistí, címkž vznikne antisérum. Čím silnější je reakce antisera s antigenem, tím je vyšší titr séra. Ten udává, do jakého zředění bude reakce zhruba průkazná, takže titr běžných antisér 1:500 znamí, že budou reagovat na immunogen zhruba do zředění 1:500. Antisérum vyprodukováne touto cestou není tvoreno jednou čistou protištítkou, ale spíše směsi rozdílných protištítek specifických proti různým oblastem imunogenu a takováto antiséra se

Začínáme se vzorkem

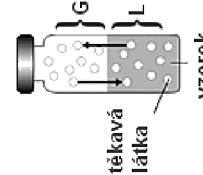
Rozklad

Vzorek lze v principu zpracovat dvěma způsoby. První možností je nevratný rozklad například pomocí kyseliny, což je vhodné pro anorganické látky (složení kulký pro identifikaci střelce). Nevýhodou tohoto postupu je bohužel zničení původního vzorku. Na rozpuštěné kůlce se už těžko budou zjistovat její deformace.

Extrakce

Druhému způsobu se říká extrakce a je to proces, při němž se ze vzorku vyberou převážně ty látky, které nás zajímají, tedy hlavně látky organické (drogy). Příkladem takového postupu je například analýza obsahu ethanolu v krvi. Odebraná krev se opraví do nádobky, která se okamžitě utěsní. Protože je ethanol těkavý, pomalu jeho páry zaphní volný prostor, čemuž se dá navíc pomocí lehkým ohřevem. Plyn se poté odebere a jeho složení se zjistí pomocí plynové chromatografie.

Další možnosti nám skýtá roztok. Takže pokud se nám látku podařilo dostat do roztoku, třeba rozpuštěním ve vodě, nebo organickém rozpouštědle, můžeme nasadit další metody. Navíc se už v této chvíli dají použít metody pro přiblížné určení s jakou látkou máme vlastně tu čest.

Obrázek 2: Vialka pro statickou headspace analýzu těkavých látek z roztoku. Mezi plynnou a kapalnou fází se ustanoví rovnováha. Následně se plynovou chromatografií identifikují těkavé látky v plynné fázi.

TLC – Chromatografie na tenké vrstvě

První rychlou analytickou metodou je chromatografie na tenké vrstvě (TLC). V principu jde o rozdělování jednotlivých látek mezi postupující mobilní fází rozpouštědla a pevnou fází tenké vrstvy. Jde nejčastěji o hliníkové destičky pokryté silikagellem a mobilní fází jsou organická rozpouštědla. Kapičky testovaných roztoků se nakapou do jedné řady na suchou destičku a destička se

uvést svoje jméno, název a číslo úlohy! Více informací o elektronickém odesílání řešení najeznete přímo na stránce s formulářem. *Neposlejte nám prosím naske-novaná řešení*, neboť jsou často velice špatně čitelná. Výjimkou jsou nakreslené a naskenované obrázky, které připojíte k řešení napsanému na počítači.
Do řešení také pište všechny vaše postupy, kterými jste dospele k výsledku, neboť i ty budujeme. Uvedete raději více než méně, protože se může stát, že za strohou odpověď nemůžeme dát teměř žádné body, ačkoliv je správná.

Tipy, triky

Pro kreslení chemických vzorců doporučujeme používat programy dostupné zdarma: MDL ISIS/Draw 2.5 (freeware s povinnou registrací; Windows, Mac OS), ChemSketch 10.0 Freeware (freeware s povinnou registrací; Windows) a Chemtool (GPL; Linux).

KSICHT na Internetu

Na webových stránkách KSICHTu³ naleznete brožurku ve formátu PDF a rovněž aktuální informace o přípravovaných akcích.
Pokud máte dotaz k této tématice, můžete se zeptat přímo autora na e-mailové adresy ve tváru jméno.příjmení@ksicht.natur.cuni.cz. Jestliže má úloha více autorů, pište prvnímu uvedenému.

Výlet s KSICHTem

Pozor, pozor! Zakroužkujte si v kalendáři **víkend od 9. do 11. listopadu!**
Bude se konat již devátý vikendový výlet. Tentokrát pojedeme do Poličky a budeme užívováni v SVČ Mozaika. Prosíme potenciální zájemce, aby se zaregistrovali na stránkách KSICHTu⁴ do 27. října. Zaregistrujte se však co nejdříve, počet míst je omezen! Jakékoli zvídavé dotaazy týkající se výletu pište Michalovi na adresu michal.rezanka@ksicht.natur.cuni.cz. Aktuální informace naleznete na webových stránkách KSICHTu.

Termín odeslání 1. série

Série bude ukončena **5. listopadu 2007**. Vyřešené úlohy je třeba odeslat nejpozději v tento den (rozhoduje datum poštovního razítka či čas na serveru KSICHTu).

³<http://ksicht.natur.cuni.cz>
⁴<http://ksicht.natur.cuni.cz/akce-ksichtu>

Úvodníček

Milí Ksichtfáci!

Po prázdninové odmlce jsme opět dali hlavy a klávesnice dohromady a sepsali pro vás první sérii nyní již šestého ročníku KSICHTu. Jistě vás již všechny zajímá, co je obsahem sestítku, který právě držíte ve svých rukou.⁵

První úloha, se kterou se při listování stránkami sestítku setkáme, je velmi aromatická. Při prvním začtení jsme schopni rozseznat pravidelné trvary skryvající nezdravý obsah. Po rozehrání nůžkami pak můžeme odhalit vnitřní hravou náladu a komplexnost schopnou zamotat hlavu.

Již letné ochutnání úlohy druhé nás neomýlně zavádí do oblasti úloh velmi

sladkých. Její chuťový výraz by se mohl jevit poněkud monotonním, avšak znalec je schopen rozseznat široké spektrum chutových podtónů zrcadlicích sebe samu navzájem.

Vzorek číslo tří je velmi silný a řízný. Pouhé přičichnutí nám dá jasně na srozuměno, že v tomto případě jede hlavně o koncentraci alkoholu. Nástup je velmi rychlý a nevybírávý. Při delším setrvání u tohoto čísla nás proto může postihnout i mírná bolest hlavy.

Přikročme-li k číslu čtyři, ohromí nás široké spektrum barev, jimiž tato úloha oplývá. Je takřka nemožné identifikovat každou jednotlivou příchuť, ze které je sestavena. Vše splývá do mnoha společných směsí, které mohou zezačátku působit na čtenáře chaoticky. V případě, že však této úloze venujete dostatek trpělivosti, odmění vás její exotická pestrost.

Na samotný závěr jsem si ponechal pětku. Její bytelné minerální pozadí vytváří dojem pevné anorganické kostry. Co nás však překvapí, je její velmi silná aktivita, kterou bychom spíše očekávali u jiného typu úlohy. Toto spojení je však velmi harmonické a lahodí chuti lidem ochotným k nezvyklým experimentům.

Jako třešničku na dortu pak celou kolekci uzavírá první díl detektivního seriálu z chemického prostředí. Blížší chutové hodnocení si laskavý čtenář provede za domácí úkol.

Závěrem: Tento komplet považuji za velmi povedený a rozhodně jej doporučuji vaší pozornosti.

Kromě úloh si dovolím vás také upozornit na podzimní výlet s KSICHTem. Výborné příležitosti, jak se seznámit s ostatními řešitelmi a řešitelkami a zažít v jejich společnosti mnoho nezapomenutelných zážitků.

Honza Havlík

Obrázek 1: Mathieu Joseph Bonaventure Orfila (1787–1853); zdroj: Wikipedie arsenu v tělesných tkáních. Ovšem kromě toho prokázal i dosud předvídatostí a odebral a přezkoumal i vzorky pídy, do níž byl ubohý Charles políben, aby mohl určit, zda se arsen do těla nedostal z pídy. Nicméně arsen se v píde nevyskytl a na základě Orfilova znaleckého posudku byla Marie LaFargeová uznána vinnou a potrestána nevolnictvím.

Hlavně se nespést, milý Watsonne

Většina pracovišť dnešní soudní chemie je v podstatě v principu podobná pracovištěm analytických chemiků se stejnými standardními postupy, kontroly kvality, validovanými metodami, podrobným papírováním a testy. Jen tak se zaručí, že jsou výsledky laboratoře dlouhodobě kvalitní a že se na ně dá skutečně spolehnout.

Ale dosud bylo mentorování o tom, co by se mělo, podívejme se nyní v rychlosti na to, jaké chemické metody detektivů Chemie používá k získání odpovědi na otázky podobné téma:

- Patří tento vlas vrahovi?
- Byl oheň ve skladu založen pudrem a benzímem?
- Z které zbraně byl vystřelen tento dubový kolík / náboj?
- Kdo a cím padělal Monu Lisu?

K získávání odpovědi na podobné otázky se musí nejprve odebrat vzorek.

Ten se pak musí upravit k samotné analýze a nakonec by analýza měla přidat alespoň stípék jistoty do položené otázky. Mnohdy je ale zapotřebí podobných stípků víc.

⁵Pokud jste již celý sestítek prolistovali, vypracovali úlohy, vybarvili zajíčka, přihlášili se na výlet a tento úvodní článek čtete nakonec, už jen z čiré nudě, dovolím vám následující text přeskočit.

Seriál o detektivní chemii – Základy historické i analytické

Autor: Karel Berka

„Nad stolem se venušel modrý kouř a mladý muž s hadrem v ruce začal pomalu a systematicky likvidovat svůj pokus. Jedinak musel proměřit, jak hlu-bko prorazila kulkou do dřeva a pak hlavně musel pod mikroskopem analyzovat, jaké stopy po sobě zanechala náplň načernojnice na okraji hlavně a také na dřevě. Každá pistole má svůj vlastní způsob, jak rozplývá zbytky střelivin a náboji do okolí a detektiv Jan Chemie už teď věděl, že vráth možná unikne, ale vražedná zbraň neunikla. Pistole č. 4 to už má jistě...“

I když se to nezdá, i takto může vypadat práce chemika. A to chemika detektivního. Detektivní nebo taky forenzní či soudní chemie je zvláště odříduou analytické chemie. Patří do skupiny takzvaných forenzních věd, což jsou vědy používané k řešení právních otázek. A podobně jako právní moc se snaží zjistit pravdu v soudní případě, tak i forenzní chemie se snaží odhalit pravdu, ale poněkud odlišnými metodami.

První známky otravy

Šlovo forenzní pochází z latinského „před fórem“, což bylo ve starém Římě místo, kde se projednávaly obchodní a právní záležitosti. První případy, které bychom dnes mohli připsat soudní chemii, byly případy otrav. V roce 82 př. n. l. byl v Římě přijat zákon odsuzující zločin otravy s heslem „Kdo žije jedem, zemře jedem“. Ale už 250 let předtím Římané popravovali zrádné manželky, které trávily své manžely, otce a ostatní příbuzné. Tyto harpyje pak byly donuceny vypít vlastní lektvary a popravily se tak vlastní samy.

S forenzními obecně pak souvisí i svědectví před soudem. Jsou to ona slavná prohlášení soudních znalců v oborech psychologie, balistiky, biomechaniky a případně chemie. Traduje se, že první znalecký posudek před soudem byl podán přivolaným lékařem kvůli prohledání těla Julia Caesara a určení, která rána cisaře zabilu. Nicméně chemii patří první doložené svědectví v případu otravy (Jak Jinak, že?), když byl otec soudní toxicologie M. J. B. Orfila (1787–1853) roku 1840 přizván k případu Marie LaFargeové.

Marie LaFargeová byla mladá francouzská vdova, která se ve 24 letech znovu vdala, ničméně její druhé manželství s Charlesem LaFarem (30) nebylo z těch šťastných. V roce 1839 zemřel Charles po pozití koláče od své ženy se symptomy otravy arsenikem. Tu provázel bolesti hlavy, černáni prstů, zvracení, krev v moči, ztráta vlasů a ve finálních stádích kóma a křeče. Marie byla zatčena a tělo nebožtíka bylo testováno na přítomnost arseniku s nepříznivými výsledky. Soud nebyl spokojen a pověřil Orflu přezkoumáním důkazů. Orfila nechal exhumovat Charlesovo tělo a spolehlivě určil přítomnost

Zadání úloh 1. série 6. ročníku KSICHTu

Úloha č. 1: Úloha hexagonální

Autor: Pavla Spáčilová

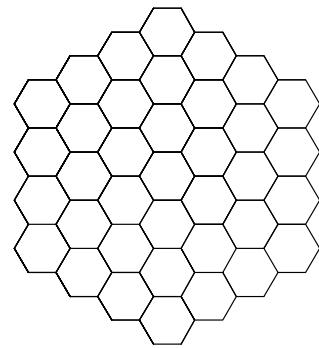
Šestíúhelníky můžeme v organických vzorcích potkat často. Co se stane, když se jich potká opravdu hodně, to zjistíte v následující úloze.

anthanthren	koronen	perylen
anthracen	naftacen	picen
fenanthren	naftalen	pyranthren
fluoren	ovalen	pyren
hexahelicen	pentacen	tetrafen
chrysén	pentafen	trifenylen

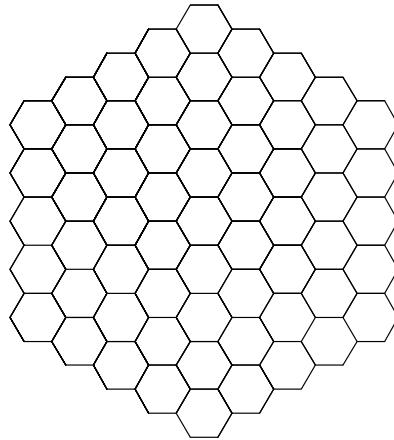
Na následující straně naleznete tři obrázce sestavené z šestíúhelníků. Vaším úkolem je tyto obrázce složit z výše uvedených uhlovodíků. V rámci jednoho obrázce ovšem daný uhlovodík můžete použít jen jednou! Pokud se vám obrazec podaří sestavit, stačí už jen vytvořit pro každý obrazec očíslovaný se-znam uhlovodíku, které jste použili. Abychom mohli zkontovalovat, jak jste se skladáním vypořádali, doplňte do každého šestíúhelníku šablony číslo uhlovodíku z vašeho seznamu. Pokud má tedy uhlovodík 1 čtyři aromatická jádra, napíšete do políček šablony čtyři jedničky. To, zda si nejdřív vystříháte jednotlivé uhlovodíky a budete je skládat, nebo budete plnit šablony čísly, už záleží na vás.

Abyste neřekli, že skládání obrazců není žádná chemie, příkládám vám ještě několik otázek k zodpovězení.

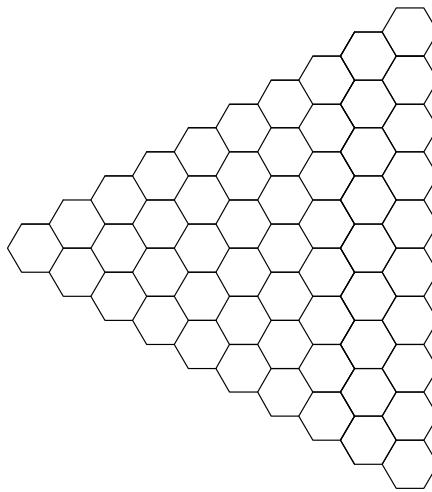
- Které ze sloučenin v seznamu nelze ke skládání obrazců použít?
- Co znamená zkratka PAH?
- Některé z látek uvedených výše jsou známy tím, že vyuvolávají nádorová onemocnění. Jsou to tzv. prekarcinogeny. Co to znamená?
- Na příkladu nejznámější uhlovodíkové složky cigaretového kouře vysvětlete pojem „oblast zálivu“ nebo také „bay region“. Jak se tato nebezpečná sloučenina nazývá?

A

B

C

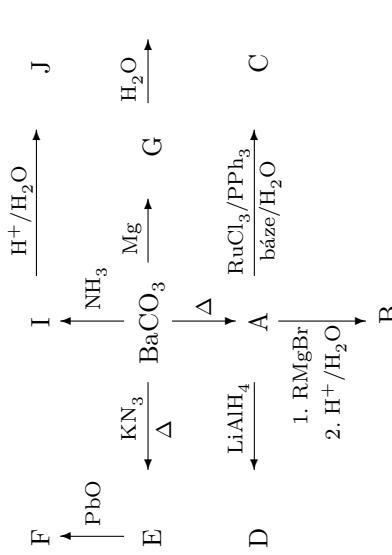
7. Kde se můžete v přírodě s látkou *C* potkat?
8. Která z látek *D* a *E* je jedovatější (perorálně pro člověka)?
9. Jak byste připravili látky *G* a *H*, které by měly pouze jeden značený uhlík?
Předpokládejte, že jste schopni rozdělit látky s jedním a dvěma *C.
10. Proč byla látka *J* tak důležitá při vyvracení teorie vitalismu? Kdo, kdy a jak látku *J* tehdy připravil?

Poznámka: V otázkách 4 (při pojmenovávání triviálními názvy), 7, 8 a 10 uvažujte neznačené sloučeniny.

- Baryum je přítomno pouze v látkách *I* a *G*.
- Látky *E*, *G*, *H* a *I* neobsahují kyslík.

- Látka *C* vzniká hydrogenací látky *A*. Sůl látky *C* lze snadno připravit reakcí oxida uhlennatého s hydroxidem sodným.
- Látka *D* je jedovatá kapalina, antidotum je ethanol.
- Jedovatou pevnou látku *E* lze také připravit z látky *A* reakcí s draslíkem a amoniakem.
- Při připravě látky *F* lze použít jiná oxidační činidla, například $K_2Cr_2O_7$.
- Látka *I* vzniká reakcí Ba^*CO_3 se dvěma ekvivalenty NH_3 . Vedlejším produktem je voda.

- Látka *J* sehrála velmi důležitou roli při vyvracení teorie vitalismu.

Obrazek 1: Schéma přípravy sloučenin vycházejících ze značeného uhličitanu barnatého

4. Napиште vzorce látek *A* až *J* a systematicky je pojmenujte. Pokud existují triviální názvy, napište je také.
5. Nakreslete strukturální vzorec látek *G*, *H*, *I* a *J*.
6. Jak se jmenuje reakce, která vede ke vzniku látky *B*?

Úloha č. 2: Sladká

Autor: Pavla Spáčilová

8 bodů

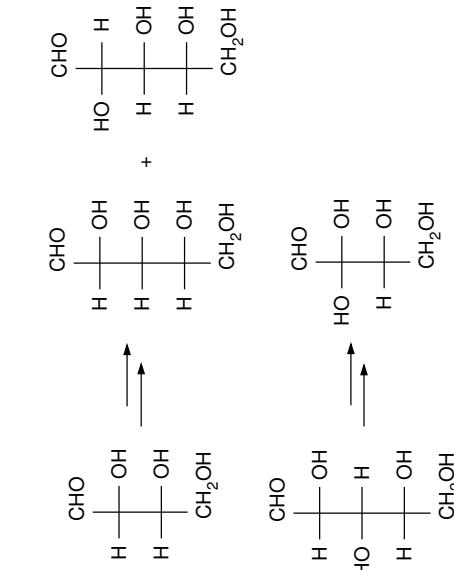
- Emil Fischer byl velkou osobností chemie 19. a počátku 20. století. Doktorát získal za studium fluorescenční, zabýval se chemií hydrazinu, purinových derivátů, sacharidů, glykosidů i proteinů. Za své objevy v oblasti purinových derivátů a sacharidů byl v roce 1902 oceněn Nobelovou cenou. Dnes se používají Fischerem zavedené konfigurační vzorce, tzv. Fischerova projekce. V roce 1891 Fischer správně určil konfiguraci D-glykosy, a to pouze se znalostí reaktivity běžné se vyskytujících monosacharidů. Budíž nám tento počin inspiraci k následující úloze!

Nejdříve zabrousmíme k reakcím aldóz. Jejich karbonylovou skupinu můžeme redukovat na tzv. cukerné alkoholy pomocí $NaBH_4$. Aldosy je možno i oxidovat – např. působením HNO_3 vznikají tzv. aldarové kyseliny. Při této reakci se oxiduje jak karbonylová skupina, tak primární hydroxylová skupina na druhém konci molekuly. Uhlikatý řetězec sacharidu můžeme zkrajet i prodlužovat (obr. 1). K prodlužování se používá Kiliani-Fischerova metoda: Aldosa reaguje s HCN a vzniklý nitril je pak převeden na aldehyd. Vzniká tak aldosa bohatší o nové stereogenní centrum („chirální uhlík“) – přesněji směs dvou epimerů, lišících se právě konfigurací na uhlíku 2. Ke zkrajetu řetězce aldosa se používá Wohlrovo odbourání. Jedná se o proces podobný obrácené Kiliani-Fischerové syntéze. Poslední reakcí, kterou k uspořádání řešení této filohy potřebujete znát, je reakce aldosa s fenylhydrazinem. Vznikají tak osazony (obr. 2), sloučeniny s ostrým bodem tání.

Všechny aldohexosy stáčejí rovinu polarizovaného světla. Jsou opticky aktivní, protože jejich molekuly nemají rovinu symetrie. Osvěžte si nebo vyhledejte související pojmy jako optická izomerie, enantiomer, diastereomer a mesoforma. Tímto prohlašují vaši teoretickou přípravu za dostatečnou, použme se tedy do bádání a hloubání!

Představte si, že jste se ocitli v dobách Emila Fischera a že jste získali všechny osm D-aldohexos. Neznáte jejich konfigurační vzorce. Víte však, že o nich platí následující:

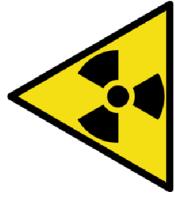
- Reakcí *Z* a *M* s tetrahydridoboritanem sodným získáte oba enantiomery těhož alkoholu.
- Oxidací *W* kyselinou dusičnou získáte opticky inaktivní aldarovou kyselinu.

Obrázek 1: Kilian-Fischerova syntéza a Wohlovo odbourání

Úloha č. 5: Radioaktivní syntéza I 11 bodů

Autor: Pavel Řezanka

Uhlík je základním stavebním prokem všech organických sloučenin. Ani látky, z nichž se skládají organismy, nejsou v riziku. K pochopení, jak se jednotlivé látky přeměňují v organismu na jiné, se často využívá metoda radioaktivního značení, která spočívá v přípravě sloučenin, v nichž je jeden nebo více atomů nahrazeno radioaktivními atomy. Nejčastěji se pro radioaktivní značení používá atom uhlíku.

- Napište všechn šest izotopů uhlíku s poločasem rozpadu větším než jedna sekunda a označte tři, které se používají pro radioaktivní značení. Proč se nepoužívají zbylé tři izotopy?

V další části úlohy se budeme zabývat izotopem uhlíku, jehož poločas rozpadu je 5730 let. Budeme ho značit ^{14}C .

- O jaký izotop se jedná? Kromě použití pro radioaktivní značení se používá i k jinému účelu. K jakému?

Uvedený ^{14}C se vyrábí neutronovou aktivací dusíku. Terčem je obvykle nitrid berylia nebo hliníku.

- Napište rovnici výroby ^{14}C z dusíku ^{14}N .

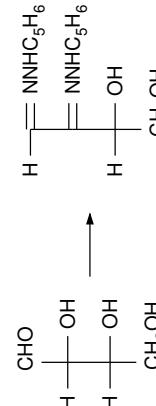
Ozářený terč se rozpustí v 9M kyselině sírové, přičemž se uvolní hodně vodíku, který slouží jako nosný plyn pro produkty. Deset procent aktivity produktů tvoří $^{14}\text{CO}_2$, který se zachytí v roztoku NaOH jako uhličitan. Zbývající plyn je téměř čistý (^{12}C)methan, který je (spíše výjimečně) možno využít k syntézám. Nejčastěji se však (^{14}C)methan spálí nad vyhřátým CuO na $^{14}\text{CO}_2$. Nespalené zbytky se dooxidují v další trubici nad Co_3O_4 . $\text{Na}_2^{14}\text{CO}_3$ vzniklý při absorpci hydroxidem sodným se převede pomocí hydroxidu barnatého na $\text{Ba}^{14}\text{CO}_3$.

Ve schématu 1 je znázorněn další osud ^{14}C . Pod písmeny A až J se skrývají sloučeniny obsahující izotopicky značený uhlík. Zápis reakcí je pouze schematický (vedlejší produkty reakcí nejsou uvedeny).

Nápověda:

- Znak Δ znamená zahrátí reakční směsi.
- Písmeno R označuje uhlovodíkový zbytek. Pro potřebu pojmenování použijte butyl.

Obrázek 2: Vznik osazonu z erythrosy

Úloha č. 4: Inspirace duhou

Autor: Iva Voleská

Nekonečný řady dešťových kapek neúnavně a vytřívele narůžely do okenních tabulek. Když tu jejich zástuupy začaly protkávat živelné a zářivé sluncečné paprsky. Ze setkání monotonních dešťových kapek a oživujících slunečních paprsků se zrodila barevná a hravá duha...

A tak se necháme nejvýraznější vlastností duhy inspirovat a vytvoříme si takovou „duhu“ v řadě osmi zkumavek.

1. Jednoduše a krátce vysvětlete, proč jsou některé látky barevné a jiné níkoliv. Co je to chromofor?

2. Ted už přejdeme ke slibovaným zkumavkám. Mějme roztoky následujících láték: dusičnan bismutitý, dusičnan chromitý, dusičnan kobaltnatý, dusičnan měďnatý, dusičnan nikelnatý, dusičnan rtutný, hexakyanosozeleznatan draselný, hydrogenfosforečnan sodný, jodid draselný, Chelatom 3, chroman draselný, kyselina dusičná, kyselina chlorovodíková, síran uranylu, thiokyanat draselný, thiomocovina a uhlíčitan sodný. Do každé z osmi zkumavek „namíchejte“ jednu barvu pomocí uvedených láték, a to za předpokladu, že každý roztok použijete právě jednou. Děje v jednotlivých zkumavkách popište chemickými rovinicemi v iontovém tvaru a symbolem ↓ označte sraženinu, pokud při reakci vzniká. Samozřejmě případě barvu, která byla připravena.

Nápočeda: Májí být připraveny následující barvy: fialová, modrá, modrozelená, zelená, žlutozelená, žlutá, oranžová, červená.

3. Klasická analytická chemie využívá barevnosti také při tzv. plamenových zkouškách. Mějme šest vzorků roztoků solí kovů I.A a II.A skupiny prvků periodické tabulky. Při plamenových zkouškách byly pozorovány barvy plamene u vzorků 1 až 6 v následující sekvenci: žlutá, karmínové červená, žlutozelená, cihlově červená, fialová a červená. Určete, které kationty byly v jednotlivých zkumavkách přítomny. (V každém vzorku byl právě jeden kation kovu.)

4. Názvy některých chemických prvků jsou odvozeny od barev, nebo je barva součástí jejich názvu. U jednoho z prvků se dokonce v názvu objevuje duha a jeden prvek je po barevnosti svých sloučenin pojmenován. Které prvky to jsou? Uveďte je včetně barev a jejich názvu.

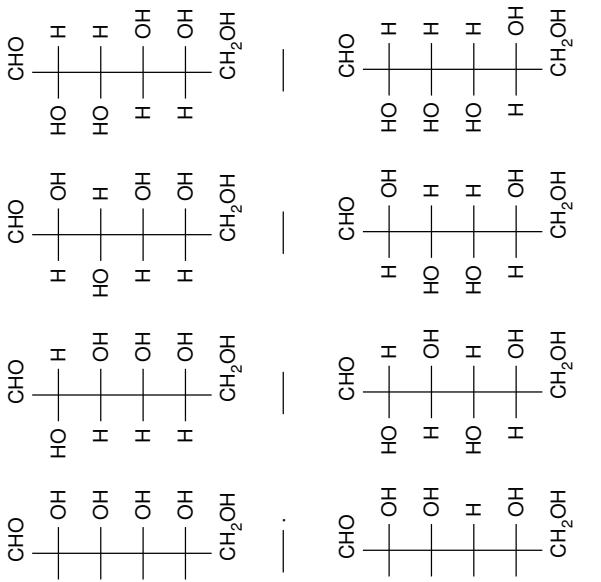
10 bodů

- Vyjdete-li z *P*, provedete Kiliani-Fischerovu syntézu a následnou redukci ziskané aldoheptosy pomocí NaBH₄, obdržíte mimo jiné pouze jeden opticky aktivní produkt.

- Redukce *L* pomocí NaBH₄ vede k alkoholu, který nestáčí rovinu polarizovaného světla.
- *M* a *J* dávají po reakci s fenylhydrazinem stejný osazon.

- Wohlovým odbouráním *L* a následnou reakcí produktu s HNO₃ získáte optický inaktivní diksamelinu.
- Reakcí *S* a *B* s tetrahydrídoboritanem sodným získáte identickou látku.
- Z jisté pentosy můžete získat Kiliani-Fischerovou metodou *W* i *B*.

Doplňte písmenka ke správným hexosám. Tak získáte šífru. Jak asi tušíte, šífru musíte také využít. Do řešení pak napište strukturu sloučeniny, jejíž název je v šífre ukryt, a tabulku s českými názvy hexos a s příslušejícími písmenky ze zadání.

Úloha č. 3: Gildor Aldarion Nelmegil z Taurionu (I)

Autoři: Radek Matuška, Eliška Kolouchová a Eva Jeníková

Den se chýlil ke konci, když k molu sarníjského přistavu přirazila lod' a vystoupila z ní postava zahalená do tmavého pláště. Poryv větru shodil cizinci kápi z hlavy a odhalil tvář elfa, s výrazným nosem a tmavými, hustě vlnitými vlasy. U pasu měl dlouhý meč, přes rameno loutnu a luk. Byl mladý a teprve se vydal na svou cestu za štěstím, kterou chtěl zahájit právě zde, v Sarnii, hlavním městě Cenigallské říše.

Sotva se vydal hledat nejbližší slušný hostinec, zastoupili mu v temné přístavní ubliče cestu duv'e podezřelá individua. „Dej sem prachy, jinak seš mrtvý,“ zavrčel větší z nich.

Gildor – tak se elf jmenoval – na nic nečekal a vytasil meč. Nebral dlouho a u jeho nohou ležela těla dvou zlodějů. Na boj samotný si Gildor později též nezpomínal – věděl jen, že tohle bylo něco úplně jiného, než evčiné souboje s šermíšským mistrem. Toho večera se opil do němoto.

1. V těžkém stupni opilosti, do kterého se nás hrđina dostal, překračuje množství alkoholu v krvi 3‰ lmm. Víte, že Gildor je klasický elf s odolností vůči alkoholu jako člověk vážící 65 kg, přičemž 60 % jeho hmotnosti tvorí voda. Kolik vína s obsahem alkoholu 12 % obj. a hustotě $0,994 \text{ g cm}^{-3}$ musel Gildor vypít, aby se dostal do takového stavu opilosti? Pro jednoduchost přecopkádejte, že během pití se z těla nevyručuje žádná tekutina a že alkohol není v těle metabolisován. Odhadněte, zda byl skutečný objen vína vypitý Gildorem větší nebo menší než ten, který jeste vypočítali? Hustota čistého ethanolu je $0,986 \text{ g cm}^{-3}$.

2. Alkohol se ovšem v těle metaboluje. Zapíšte chemickou rovnici mechanismus, kterým se tak děje. Uveďte názvy a systematické označení dle IUPAC pro dva hlavní enzymy, které jsou do této metabolické dráhy zapojeny.
3. Kdybychom Gildorovi v pravidelných intervalech oděbírali krev, zjistili bychom přibližně stejnou časovou závislost množství ethanolu v krvi, jako je uvedeno v tabulce 1.

Na základě dat z tabulky určete řád kinetiky, kterou je alkohol z krve odboáryán. Napíšte obecný tvar příslušné rychlostní rovnice a určete hodnotu rychlostní konstanty. Je zjistěná rychlostní rovnice ve shodě s rovnicí Michaelise-Mentenové, uvážíte-li, že ethanol je jako substrát přítomen ve velkém nadbytku? Vysvětlete.

čas [min]	$c_{\text{EtOH}} [\text{mmol dm}^{-3}]$
0	22,0
20	20,7
40	19,5
60	18,0
80	16,7
100	15,6
120	14,4

Tabulka 1: Časová závislost koncentrace alkoholu v krvi Gildora

4. Jaká je rychlosť odbourávání ethanolu v těle Gildora? Uveďte ji v jednotkách promile za sekundu ($\text{g kg}^{-1} \text{ s}^{-1}$) a promíte za hodinu ($\text{g kg}^{-1} \text{ hod}^{-1}$). Krev má hustotu $1,05 \text{ g cm}^{-3}$.
5. Nyní již snadno můžete spočítat, kdy bude nás hrđina schopen dalšího dobrodrůžství, aneb kdy úplně vystřízliv?
6. Po opilstí většinou následuje (v případě nezřízeného popijení vína téměř jistě) kocovina. Co se označuje pojmem kocovina a který produkt metabolismu alkoholu ji způsobuje?

Ozvalo se několik tónů flétny a zpěv, podbarvený vysokými tóny kouzel... To už je ale příběh, který nás čeká někdy příště.